

ת"פ 9209/11/16 - מדינת ישראל נגד מיכאל וורובייב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9209-11-16 מדינת ישראל נ' וורובייב

ת"פ 28687-05-16 מדינת ישראל נ' וורובייב

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המאשימה מדינת ישראל

ע"י עו"ד רינת יצחקי

נגד

מיכאל וורובייב

הנאשם

ע"י עו"ד אבי פינרסקי

גזר דין

1. לאחר שמיעת עדות המתלון והצגת סרטון וידאו המתעד את האירועים הגיעו הצדדים להסדר טיעון שבמסגרתו הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן שבו יוחסה לו עבירה של תקיפה "סתם". לפי כתב האישום שבעובדותיו הודה, עבד הנאשם ביום 3.6.2015 כמאבטח במועדון בתל אביב. המתלון שביקש להיכנס למועדון הפריע בכניסה וסטר לאחד המאבטחים. בתגובה היכה אותו הנאשם במספר אגרופים בפניו. בשלב זה חזר הנאשם לעמדת המאבטחים ואילו מאבטחים אחרים תקפו את המתלון וגרמו לו לחבלות בפנים ולשטף דם בעינו.

2. למען הסר ספק אציין שמהסרטון שהוצג (ת/3) עולה כי תקיפת המתלון באגרופים בפניו על ידי הנאשם נעשתה אמנם כתוצאה מהתגרות, אך לא הייתה בגדר הגנה עצמית. ספק רב אם היה מי שנזקק להגנה מצדו של הנאשם בהתחשב בכך שהמתלון עמד מצדו השני של מחסום-גדר. מעשהו של הנאשם גם היה חסר פרופורציה להתגרות מצדו של המתלון שסטר לאחד המאבטחים האחרים כשהוא עומד כאמור מן הצד השני של מחסום-גדר.

3. במהלך הטיעונים לעונש בתיק שנסיבותיו פורטו לעיל צורף לבקשתו של הנאשם תיק נוסף שבו הורשע הנאשם בכך שבשתי הזדמנויות ב-11.10.2015 וב-21.11.2015 החזיק הנאשם במכוניתו כמויות קטנות של קנביס (0.8 גרם וכ-2.5 גרם שחלקם בכיס מכנסיו) וזאת לצריכתו העצמית. במקרה הראשון נמצאו 1.8 גרם קנביס נוספים בביתו של הנאשם ונמצא שנהג תחת השפעתו של הקנביס. באותו מקרה החזיק הנאשם במכוניתו גם סכין.

3. במעשיו של הנאשם בתיק הראשון הוא פגע בזכותו של המתלון לשלוות נפש ולבטחון. במעשיו של הנאשם בתיק השני עבר הנאשם על האיסור להחזיק בקנביס ללא היתר, פגע בבטחונם של נוסעי הדרך בכך שנהג תחת השפעת סמים וכן יצר סיכון פוטנציאלי לסובבים בהחזקת סכין מחוץ לביתו.

4. התובעת הדגישה בטיעוניה המקוריים בקשר לתיק הראשון את העובדה שהנאשם חטא במעשיו לתפקידו כמאבטח, כאשר במקום לשמור על הסדר ועל בטחון המבילים, תקף את אחד מהם. את מעשיו של הנאשם תיארה התובעת בצדק כִּבְרִיּוֹנוֹת והדגישה את חשיבות הענישה להרתעת מאבטחים אחרים מפני התנהגות כזו. התובעת ניסתה להטיל על הנאשם אחריות גם על מעשיהם של המאבטחים האחרים שתקפו את המתלונן וגרמו לו לחבלות, אך לכך אינני מוצא מקום, כיוון שכתב האישום אינו מטיל על הנאשם אחריות לגרימת החבלות. התובעת הביעה דעתה כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם הוא בין 3 חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל, וביקשה שיגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ושאייתו בפיצוי המתלונן בסכום של 10,000 ₪.

5. הסנגור הדגיש בטיעונו המקוריים בקשר לתיק הראשון את העובדה שהנאשם תקף את המתלונן רק לאחר שהמתלונן תקף את אחד המאבטחים האחרים. עוד הדגיש הסנגור את העובדה שלאחר שהיכה את המתלונן באגרופים חזר הנאשם לעמדתו והוא אינו קשור לחבלות שגרמו לו מאבטחים אחרים שתקפו אותו לאחר מכן. הסנגור עמד על כך שמאבטחים אחרים שתקפו את המתלונן ואף גרמו לו חבלות, לא הועמדו לדין, ושהמשטרה לא עשתה את המאמץ המתבקש על מנת לאתרם ולחוקרם. הסנגור ביקש כי בקביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט ייתן משקל לכך שמדובר בתקיפה ספונטנית שהיא תוצאה של התגרות ושלא גרמה נזק. הסנגור הציג את פעולת הנאשם כפעולה של הגנה על חברו (לעניין זה ראו דברי בפסקה 2 לעיל). הסנגור טען שמתחם העונש ההולם נע בין עונש של מאסר על תנאי לעונש של מספר חודשים של עבודות שירות.

6. טיעוני הסנגור מחייבים התייחסות לתוכנו של הסרטון (ת/3) שהשפיע הן על היקף ההעמדה לדין והן לעניין ייחוס החבלות. בסרטון נראה המתלונן עומד מצדו השני של מחסום-גדר שמחוץ למועדון ובשלב כלשהו סוטר לאחד המאבטחים הנמצא מעבר למחסום. בתגובה חוצה הנאשם את המחסום ומכה את המתלונן באגרופים בפניו. עד כאן מתרחשים האירועים באור ובתוך השטח המכוסה על ידי מצלמת האבטחה. בשלב זה נמלט המתלונן הרחק מן המחסום אל איזור חשוך שהמתרחש בו אינו נקלט במצלמה, ומספר אנשים נראים דולקים אחריו. את המתרחש בשלב השני של האירוע, שאז נגרמו למתלונן לפי כתב האישום החבלות, לא ניתן לראות בסרטון. הבדל ראייתי זה הוא שהוביל ככל הנראה לכך שרק הנאשם הועמד לדין, אם כי כמובן צודק הסנגור שמן הראוי היה לנסות לאתר את כל תוקפיו של המתלונן ולנסות לאסוף ראיות נגדם.

7. פסקי הדין שהגישה התובעת לתמיכה בקביעת מתחם העונש ההולם שלו טענה לגבי התיק המקורי, התייחסו כולם להרשעות במקרים חמורים יותר מזה הנדון בפניי - בחלק מהם מדובר היה בהרשעה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ובחלק אחר נוספה לעבירת התקיפה גם עבירה של אימים חמורים. ההגנה הפנתה למספר פסקי דין שבהם, בנסיבות דומות בדרגת חומרתן למקרה שבפניי, נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל - ת"פ (קריית שמונה) 13327-12-16 **מדינת ישראל נ' תומר ג'ורנו** (2017) שבו הורשע הנאשם בהכאת בת זוגו ברקה באמצעות מכשיר טלפון (ובאימים לא חמורים כלפיה); ת"פ (רחובות) 24251-01-12 **מדינת ישראל**

נ' רוני קובה איבנוב (2016) שבו היכה הנאשם את המתלונן באגרופים, אחז בצווארו והשכיבו על הקרקע, וכשברח קרע את חולצתו. ת"פ (פתח תקווה) 40145-07-14 **מדינת ישראל נ' לויבוב שרנזון** (2016) שבו הצטרפו לאגרופים מעשי אלימות נוספים.

8. לנוכח נסיבות ביצוע העבירה בתיק הראשון - מאבטח מועדון שבתגובה להתגרות של המתלונן שסטר לאחד המאבטחים האחרים, היכה את המתלונן באגרופים בפניו אך לא גרם לו חבלות, ובהתחשב ברמת הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה בתיק זה נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל קצר של מספר חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות.

9. כאמור לעיל, הנאשם צירף לתיק המקורי תיק נוסף שבו הורשע בעבירות של החזקת כמויות קטנות של קנביס לצריכה עצמית, נהיגה תחת השפעת קנביס והחזקת סכין במכוניתו.

10. אשר למתחם העונש ההולם לעבירה של החזקת סכין הפנתה התובעת ל-רע"פ 322/15 **חן ג'אנה נ' מדינת ישראל** (2015), שבו לא ניתנה רשות ערעור בתיק שבו נקבע בבית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם לעבירה של החזקת סכין נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל. התובעת לא חיוותה דעה אשר למתחם העונש ההולם לעבירות הקשורות בשימוש בסמים. הסניגור מנגד חיווה דעתו כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מן העבירות שבה הורשע הנאשם מתחיל ברף התחתון במאסר על תנאי בלבד. בהקשר זה הפנה לשני פסקי דין של בתי משפט שלום הנוגעים לעבירה של החזקת סכין. אף אני סבור כי אף אחת מן העבירות שבהן הורשע הנאשם בתיק שצורף בנפרד מחייבת הטלת עונש מאסר בפועל (לעניין מתחם העונש ההולם בעבירה של החזקת סכין במכונית כמתחיל במע"ת ראו סקירת פסיקה בת"פ (תל אביב) 54004-06-18 **מדינת ישראל נ' אבי איחייב** (2019)), ואולם אני סבור שאם מסתכלים כמצוות החוק על האירוע שבו נסע הנאשם תחת השפעת סמים והחזיק בסכין ובכמות נוספת של סמים במכוניתו, הרי שמתחם העונש ההולם בגין אירוע זה נע בין תקופת מאסר בפועל קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות (או לכל הפחות של"ץ) ל-12 חודשי מאסר בפועל בתוספת עונש של פסילת רשיון. מתחם העונש ההולם לאירוע הנוסף של החזקת הסמים נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל לתקופה קצרה של מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות.

11. מן האמור לעיל עולה כי במקרה הרגיל היה מקום לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל בגין מכלול העבירות בתיק זה. למעשה, עברו הפלילי של הנאשם, שאותו אפרט להלן, היה מביא אותי לגזור עליו תקופה קצרה מאד של מאסר בפועל אף בגין התיק המקורי בנפרד. ואולם, כפי שאפרט בהמשך, הנאשם עבר תהליך שיקום כזה המצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. על כך הסכימה גם התובעת.

12. לחובת הנאשם 5 הרשעות קודמות. ההרשעה החמורה ביותר היא הרשעה בשוד משנת 2009, שבגינה נדון לשנתיים מאסר בפועל. קדמה לה בין היתר הרשעה בשנת 2007 בשורת תיקים שצורפו ובהם תיקי אלימות שבגינם נדון למאסר על תנאי. הרשעתו האחרונה היא משנת 2010 בגין שתי עבירות רכוש קלות.

13. ממכתבה של העובדת הסוציאלית ניבה לב-אל שהגישה ההגנה (נ/5) עולה כי הנאשם שהוא בן 45, היגר לישראל כשהיה בן 19 והתקשה להשתלב בה (עד היום אינו יודע קרוא וכתוב בעברית). הוא התמכר לסמים קשים, צבר חובות כספיים, הסתבך בביצוע עבירות רכוש, והגיע עד כדי מגורים ברחוב. בשנת 2011 פנה ליחידה לטיפול בנפגעי סמים ועבר במסגרתה טיפול ממושך. הנאשם נגמל מן השימוש בסמים ובאלכוהול, אך ככל הנראה חזר מאוחר יותר לצרוך אלכוהול ולהשתמש בקנביס. הנאשם השתלב בעבודה הן כמציל והן כמאבטח ואף יצר זוגיות שבמסגרתה נולד לו בן, אך הזוגיות התפרקה. ממכתבה של אם בנו של הנאשם (נ/3) עולה כי הנאשם הוא אב מסור לבנו והוא משלם מזונות בקביעות. ממכתב מאת חברת "אלטרנטיבה אחרת בע"מ" (לא על נייר רשמי וללא פרטי הכותב) (נ/4) עולה כי החל משנת 2013 הנאשם עובד כאחראי מצילים בחברה ונחשב עובד אחראי ואמין העובד במסירות.

14. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים של שירות המבחן. התסקיר האחרון מיום 2.9.2019. מן התסקיר עולה כי לפני כחצי שנה הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות במסגרת שירות המבחן, ועבר תהליך של שינוי בעמדותיו ובדפוסי חשיבתו. במקביל השתלב הנאשם בתוכנית "צעדים" של היחידה למניעת התמכרויות ומסר באופן שגרתי בדיקות שתן שהצביעו על כך שאינו משתמש עוד בסמים. שירות המבחן העריך כי הקשר עמו מהווה גורם מדרבן בתהליך השינוי והשיקום של הנאשם. לפיכך, המליץ על הוצאת צו מבחן למשך שנה כך שהנאשם יוכל להמשיך את הטיפול הן בתחום הסמים והן בתחום האלימות. שירות המבחן העריך כי הטלת עונש של מאסר (גם בדרך של עבודות שירות) "יש בו בכדי לפגוע בהישגי התהליך שעובר, וכן לפגוע בהתקדמותו ובביסוס התנהלות תקינה במישורים ההורי-משפחתי והתעסוקתי כיום". לפיכך, המליץ שירות המבחן על הטלת 250 שעות של"ץ בצד מאסר על תנאי "משמעותי".

15. בעקבות קבלת תסקירי המבחן הביעה התובעת את דעתה כי יש מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מטעמי שיקום - מה שיוליך לפי עמדתה להטלת עונש של 6 חודשים עבודות שירות בצירוף מאסר על תנאי, פסילת רשיון הנהיגה לתקופה ממושכת ופיצוי לנפגע העבירה בתיק העיקרי בסך 10,000 ₪. הסניגור ביקש כי אאמץ את המלצת שירות המבחן. אשר לעונש של פסילת רשיון, ביקש הסניגור כי יוטל עונש של פסילה על תנאי בלבד כשהוא מצוין שבעוד בחודשי הקיץ מתפרנס הנאשם כמציל, בחודשי החורף הוא עובד כנהג הסעות, והרשיון נדרש לו לשם עבודתו וכן על מנת להיפגש עם בנו המתגורר בנפרד ממנו. לדברי הסניגור, נסיבות אלה מצדיקות סטייה מעונש הפסילה המינימלי לשלושה חודשים הקבוע בחוק.

16. כאמור לעיל, אלמלא התהליך השיקומי שעבר הנאשם, היה מקום לגזור עליו בתיק זה עונש מאסר בפועל שהיה מרוצה בעבודות שירות. ואולם, עומק תהליך השיקום שעבר הנאשם, הן בתחום השימוש בסמים והן בתחום האלימות, ובמיוחד העובדה ששירות המבחן מחווה את דעתו כי הטלת עונש של מאסר בפועל אפילו אם ריצויו יהיה בעבודות שירות תפגע בשיקומו של הנאשם, מובילים אותי לאחר התלבטות, להימנע מלהטיל על הנאשם עונש כזה. אשר לעונש פסילת הרשיון, אינני סבור שיש מקום לסטות מפסילת המינימום הקבועה בחוק, ואולם על מנת לצמצם את פגיעתה בנאשם אקבע כי מועד

ריצוי עונש זה יהיה מאוחר - במועד המשוער שבו הוא עובד כמציל ולא כנהג הסעות. תקיפתו של הנאשם את נפגע העבירה בתיק המקורי מחייבת תשלום פיצוי למתלונן, גם אם לנוכח ההתגרות ואי ייחוס חבלות, הפיצוי הראוי אינו בסכום שלו עתרה התביעה.

13. לנוכח כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 250 שעות שירות לתועלת הציבור לפי התוכנית שבנה שירות המבחן. ביצוע השל"ץ לא יתחיל לפני 24.11.2019.

ב. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא ישוב ויעבור עבירת אלימות.

ג. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא ישוב ויעבור עבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או נהיגה תחת השפעת סמים.

ד. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא ישוב ויעבור עבירה של החזקת סכין.

ה. 3 חודשים פסילת רשיון בפועל. עונש זה יכנס לתוקף ביום 1.6.2020 (על הנאשם יהיה להפקיד במועד זה את רישיון הנהיגה בבית המשפט, שאם לא כן תתארך תקופת הפסילה).

ו. 12 חודשים פסילת רשיון על תנאי לשלוש שנים שלא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או נהיגה תחת השפעת סמים.

ז. 1,500 ₪ קנס או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.4.2020.

14. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן, עד תביעה 2 ברשימת עדי התביעה, בסכום של 1,500 ₪. בקביעת סכום הפיצוי התחשבתי כאמור לעיל בכך שהמתלונן תקף את אחד המאבטחים האחרים בטרם הותקף על ידי הנאשם ובכך שבכתב האישום יוחסה לאחרים ולא לנאשם גרימת החבלות למתלונן. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.1.2020.

15. מוצא בזאת צו מבחן למשך שנה בעניינו של הנאשם. במסגרת הצו ניתן יהיה, בין היתר, ליטול דגימות שתן מן הנאשם.

16. מובהר בזאת לנאשם שהפרת צו המבחן או צו השירות לתועלת הציבור עשויה להוביל להטלת עונשים אחרים במקומם.

17. הסמים שנתפסו יושמדו. הסכין יחולט והמדינה תנהג בו לפי שיקול דעתה.

18. המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן שידווח לבית המשפט אודות עמידת הנאשם בצווי המבחן והשל"ץ.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, 6 באוקטובר 2019, בנוכחות הצדדים.